

Marstal Kajakklub

Efterår 2016

Marstal Kajakklub / Navne:

Bestyrelsen:

Formand Niels-Jørgen Bech	24276551	n.j.bech@gmail.com
Næstformand Kurt Lund	23411086	aeroelandkoekken@mail.dk
Kasserer Karna Ravnø	50724625	ravnoe@gmail.com
Jørgen Friis	25147109	JoergenFriis@msn.com
Susanne Larsen	23119207	susanne_larsendk@yahoo.com
Suppleant Ken Vøge	40367916	ken.voege@gmail.com

Redaktør Klubbladet

Else Jakobsen 27818759 eliza2010@live.dk

Redaktør Hjemmesiden

Susanne Larsen 23119207 susanne_larsen@yahoo.com

Layout / billeder Klubsbladet

Karna Ravnø 50724625 ravnoe@gmail.com

Webmaster Hjemmeside: www.marstalkajakklub.dk

Jørgen Friis 25147109 JoergenFriis@msn.com

Indhold:

- Side 3: Lidt opdateringer (bestyrelsen og redaktøren)
- Side 4: Verdensholdet (Susanne G)
- Side 8: Teknik ved Ib (Any)
- Side 10: Min oplevelse af at være på kajakscole på Ærø (Oskar Aaberg)
- Side 11: Historien om hvordan en kajakentusiast blev født (Anne Justiniano)
- Side 16: Sommertræf i Kleven (Susanne G)
- Side 22: Tur til Sjoen og de nye sheltere (Lise og Jens)
- Side 24: Kajaktur uge 27 (Maja Kjær)
- Side 29: Kajaktur i Upernavik distriktet Grønland (Susanne G)
- Side 43: Svømmehal træning
- Side 44: Kommende arrangementer
- Side 45: Km statidtik opgjort 30. september 2016
- Side 48: Kalender

Forsiden: Havkajakroernes sommertræf i Kleven, Ommel

Ny hjemmeside

Så har Marstal Kajakklub fået NY HJEMMESIDE !
Den indeholder mange gode informationer om klubben:
Fra vedtægter, til videoer med tekniktræning, klubblad, turforslag og mange andre ting.
Vi håber den vil være til glæde og gavn for alle.

Med venlig hilsen bestyrelsen

Efterårets standerstrygning og arbejdsdag

Årets gang i kajakklubben er også en arbejdsdag, hvor der skal ryddes op, gøres rent, ting sættes ordentligt på plads, og der er vedligeholdende reparationer. Dette blev gjort d. 1. oktober. 11 medlemmer deltog. 6 herrer og 5 damer. Klubhuset fik en kærlig hånd, og alle kajakker blev efterset og vandtank repareret og meget mere. Dagen sluttede som traditionen byder med en hyggelig frokost.
Det er vigtigt, at vi har aktive medlemmer, som deltager i disse vigtige aktiviteter. Og på vegne af de medlemmer, som ikke havde tid, vil jeg gerne sige de aktive mennesker mange tak. En klub kan ikke fungere, hvis vi ikke har denne gruppe. Så det er så væsentligt at det sker.

Else

Kaffemik og varme vafler

Medlemsfesten lørdag den 20. august blev aflyst på grund af sparsom tilmelding. På efterfølgende kaffemøde med nybagte vafler drøftede 21 medlemmer det manglende fremmøde.
Det lød til, at man syntes arrangementet var for ambitiøst, og at man var bange for at skulle præstere en hel masse. Man drøftede at holde en ny medlemsfest til næste år med lettere aktiviteter fx fælles kajaktur eller lignende. Man gav overvejende udtryk for at man gerne vil festen.

Pbv. Kurt

Verdensholdet

De sidste par år har jeg ikke været så fast på holdet, pga. arbejdet andet steds. Så det er suverænt Niels-Jørgen og Thea, der har været tovholdere. Jeg har været med, når jeg kunne.
Og - stadig, er det simpelthen de bedste timer i ugen.
At være sammen med de sødeste unger i verden, der kommer, fordi de synes, det er sjovt at sejle kajak. Mange passer ikke rigtig til de andre hold- sportsgrene, men hos os - i en kajak- nyder de det.
At forstå, hvad der bliver sagt, kan være svært. Særligt hvis man ikke forstår sproget så godt. Men også de, der har talt dansk altid, kan have svært ved at forstå og gøre det, der bliver sagt. Det ser vi også ved vores voksne begyndere. Men helt af sig selv, gennem legen, er der bare sket så meget udvikling i kajak færdighederne, hos disse skønne unger.
Da de startede i foråret, var det med lidt betænksomme miner, hos mange af de nye. Vi havde en kold start, hvor ører og fingre var ved at fryse af, det var rigtig koldt. Ingen peb, og alle kom igen næste gang.

At se den udvikling disse unger har gennemgået, fra at være betuttede, med anstrengte miner og til nu, hvor de er verdensmestre og øjnene stråler og smilet går fra øre til øre, når de behændigt styrer deres kajak. Vi havde afslutning her sidst i september, hvor vi traditionen tro medbragte forældre/ bedsteforældre eller bare kom selv, og så medbragte vi en ret mad til afslutningen.

At se disse dejlige unger, der nu helt har styr på kajaker, veste, pagajer, og hvor det store spørgsmål kan være, hvad dato har vi i dag?? Meget andet har de ikke at bekymre sig om, - jo, hvor langt har vi roet?

Fordi der er så lidt, de skal tænke over, så er det at sejle kajak, blevet en leg. Vi starter gerne med pagaj legen, som de er super dygtige til. De svinger rundt og flyver til højre og venstre med fuldstændigt styr på disse retninger.

Til afslutningen i år havde vi lavet et opvisningsprogram, som vi havde leget et par gange. Børnene gik til den og lavede en flot opvisning, som skulle vise, hvor dygtige de er og hvor elegant det faktisk er at se på.

De kan ro synkron, de er bare så koncentrerede og dygtige. De kan kante og lave stoptag og telemarkstag, så andre bliver grønne af misundelse. Publikum kunne næsten ikke stoppe med at klappe.

Så var der konkurrencerne. Her viste de, uden at vide det, hvor flot de behersker kajakkerne, børnene kan de der tag, som de har leget sig til. Hold op, hvor er de gode, kan sejle med spand fyldt med vand, kan sejle med en bag på, og hele tiden er de så søde til at hjælpe hinanden. At se deres smil vokse, når de behændigt pludselig kan rejse sig op i kajakken og stå og padle og er så trygge, at de uden at blinke hopper i vandet.

Hold da op.

Nogle kan lave eskimo redninger. Ja, de er altså gode.

Efter den heftige aktivitet på vandet, hvor der var mange forældre og 'bedster' og søskende til at beundre og klappe, gik vi ombord i maden.

Der blev rigget et ekstra bord til, så alle kunne sidde. Et mægtigt tag - selv bord med alle mulige skønne retter gav ro et stykke tid, mens alle nød den herlige mad. Ikke to retter var ens. Imponerede.

Tror vi var omkring 35 rundt bordet, bare så hyggeligt. Efter maden fik de skønne unger deres flotte diplom for at have deltaget og et marcipanbrød. Flere havde sejlet/ leget sig til over 40 km. Det er altså imponerende. Alle lovede at komme igen næste år, så det glæder vi os til. Vi har det sjovt med børnene, og nu har jeg sejlet kajak med børn gennem mere end 15 år. Det er stadig en gave, at de voksne unge, som tidligere gik på børneholdet, nu kommer tilbage og tager en sommertur sammen med deres kæreste eller med hinanden. Det er da tegn på, at de har haft gode oplevelser her i kajakmiljøet.

-Og vi andre, vi bliver blæst igennem, glemmer nuet og dagens genvordigheder, når vi sammen med børnene har det sjovt, for vi er vel alle børn!

Susanne G

Teknik med Ib

”De stærkeste rødder har træer i blæst”, skriver Per Kjærsgaard i sangen *Kære Linedanser*. Dette har jeg, lidt friskt og med glimt i øjet, valgt at oversætte til, at der skal bølger til for at blive sikker på søen. Eller med andre ord, vil man blive bedre og tryk ved at ro i alt slags vejr, må man ud af sin ”comfort zone”, og overskride nogle grænser.

Dagsordenen på Teknik med Ib er, at man møder op onsdag kl. 18.00, omklædt og klar til at gå på vandet. Imens vi ”EPP2ér” farer rundt for at finde de sidste ting, sidder Ib og nyder sin svensk-inspirerede madpakke med limpa og myseost. Ib bor i Kragnæs og varmer op ved at ro ind til klubhuset, så man kan sige, at Ib altid er 11 kilometer foran os andre.

Når vi vel er kommet på vandet, og resterne af madpakken er pakket ned, starter vi med at øve de styre-tag, støtte-tag, høje som lave, som er relevante i lige netop de bølger, som venter os ude på den anden side af molen.

Efter at de forskellige tag er øvet adskillige gange, har Ib altid udtænkt et godt sted at indtage kaffen. Fordi nok er det et teknik hold, men det sociale samvær og hyggen med hjemmebagte småkager eller chokolade, er ligeledes en vigtig del af det at gå til teknik hos Ib.

Vi har haft mange fine aftener med stille vand, dog var der en periode, hvor det hver onsdag morgen trak op til frisk vind. En overgang havde jeg Ib mistænkt for at danse "blæstdans" om morgenen, ikke regndans som indianerne, men blæstdans. Jo mere det blæser, jo mere smiler Ib.

Per Kjærgaard skriver ligeledes "og kigger du opad er himlen blå". Her afslutningsvis er min fortolkning, at det skal nok gå alt sammen, og vi på teknik med Ib er altid i trygge hænder, selvom bølgerne er store, styrer Ib altid alle i sikker havn.

En varm tak skal lyde til dig Ib, for en skøn undervisning med masser af festlige indslag, store bølger og hjemmebag, i vandkants Danmark.

Any

Min oplevelse af at være på kajakskole på Ærø

Hej mit navn er Oskar, og jeg er 13 år gammel og kommer fra Horsens, og jeg har været på kajakskole på Ærø i sommerferien.

Jeg var den yngste på holdet, der var en anden dreng, der var lidt ældre end mig, ellers var resten voksne, men det gjorde ikke noget. Vi skulle lære mange nye ting inden vi kom ud at sejle, men da vi kom afsted, var det rigtigt sjovt og spændende og hårdt. Når jeg kom hjem derfra hver aften, var jeg rigtig træt og udmattet.

Nogle dage regnede og blæste det rigtigt meget. Vi skulle sejle 50 kilometer, lære selvredning og makkerredning på dybt vand i vindstyrke 4 til 8 m/s, og så lærte vi også noget om beklædning og sikkerhedsudstyr, og at der er mange forskellige slags kajaker, som fx turkajakker, havkajakker, fiskekajakker og polokajakker og vi lærte også noget om rutevalg og navigation, og hvordan man skal pakke sin kajak på den bedste måde. En af dagene var der en tur fra Søby til Ærøskøbings vandrerhjem, hvor de har en shelterplads, her skulle vi sove, hvis vi havde lyst, jeg tog hjem til min morfar for at sove, det var også ham, der spurgte mig, om jeg havde lyst til at komme på kajakskole. Det er jeg glad for i dag, at jeg sagde ja til.

Jeg har ikke sejlet så meget da der ikke er en havkajak klub i Horsens hvor det ikke kun handler om at komme først, men jeg har prøvet det her i Horsens, og det er slet ikke det samme som på Ærø, for her er det nemlig turkajakker, jeg ved nu at jeg bedst kan lide havkajakker. Men alligevel har jeg sejlet 150 kilometer indtil nu. Jeg synes, at der er flere unge, der skal prøve havkajak, for det er bare skønt.

Venlig hilsen

Oskar Aaberg

Historien om hvordan en kajakentusiast blev født

”Bare det var mig!” Sådan har jeg tit tænkt, når havkajakkerne passerer forbi kysten ved Reersø ved Storebælt, hvor jeg bor. Jeg har altid syntes, at det måtte være fantastisk at sidde i en havkajak og glide let og elegant gennem vandet og opleve den kystnære natur på nært hold. Sikke nogle oplevelser man vil kunne få! Lysten har længe været der. I år besluttede jeg mig så for at tage på begynderkursus, for at finde ud af om det med havkajak nu også var noget for mig.

Der er mange muligheder for at tage på begynderkurser rundt om i landet, men jeg valgte Havkajakcenter Marstal, fordi jeg for et par år siden helt tilfældigt kom i kajakkravlegård i ’det lille hav’ under en sommerferie på Ærø. Her fik jeg et meget positivt indtryk af centret. Det virkede velorganiseret med et fint og velfungerende klubhus med gode faciliteter, fine kajakker og udstyr. Så hvorfor ikke tilbringe en uge på Ærø?

Jeg gjorde mig ikke de store tanker om, hvorvidt jeg skulle bestå EPP2 prøven ved kursets afslutning. Hvis jeg gjorde ville det være en personlig sejr. Især fordi jeg for mange år siden kæntrede i kano på vej ned ad et vandfald i en flod i Sydafrika og blev reddet under dramatiske omstændigheder. Denne oplevelse har gjort mig vandskræk gennem flere år, og jeg har brugt mange kræfter på at overvinde min angst. Men jeg vidste ikke på forhånd, hvordan jeg ville reagere, når jeg skulle træne de obligatoriske redningsøvelser. Ville jeg gå i panik? Med disse tanker pakkede jeg mit telt, min sovepose og lidt tøj og begav mig afsted på min cykel til Ærø. Under alle omstændigheder ville det blive en dejlig uge, tænkte jeg. For jeg kan så godt lide Ærø.

Kurset

Vi var 8 kursister, en blandet flok af piger og drenge i alle aldre. Kurt og Thea, vores instruktører, tog imod os og fortalte om ugens program, om deres forventninger til vejret, som med blæst og regn desværre ikke lovede alt for godt. Så hjalp de med at finde udstyr og vælge kajakker og

introducerede os til den første ro tekniske øvelse: hvordan man holder på pagajen og ror fremad! Og så var det ellers ud i vandet!

Vi tilbragte en stor del af tiden i vandet med at lave selvredninger og makkerredninger. Ud over de obligatoriske redninger, fik jeg også lejlighed til at prøve en dobbelt makkerredning og en cowboyredning. Thea og Kurt var hele tiden opmærksomme og guidede os igennem. Jeg følte mig tryk og blev på intet tidspunkt bange. Om jeg frøs? Jeg har aldrig frosset så meget i mit liv, selv om jeg havde våddragt på, og en medkursist betænksomt lånte mig en anorak. Senere måtte jeg supplere med både hue og vanter.

Det gik op for mig, at det at ro havkajak er en meget social sport. Vi blev trænet i at holde sammen i makkerpar og være opmærksomme på hinanden og hjælpe, hvis der var nogen, der havde behov for det. Og så er tiden på vandet en herlig anledning til at lære hinanden bedre at kende og høre om faglige baggrunde, leveveje og tanker om tilværelsen i almindelighed. Det befandt jeg mig rigtig fint med.

Instruktørerne Thea og Kurt

I forbindelse med kurset var der planlagt en 3 dages tur med 2 overnatninger. Men det blæste simpelthen for meget til, at det lod sig gøre. I stedet tog vi på en dagstur til Strandby, hvor vi spiste madpakker i skuret ved den lille havn i øsende regnvejr. Her overraskede Kurt ved hurtigt at få kogt varmt vand på sit medbragte Trangia køkken, hvorefter han bød på kaffe. Herligt! Dagen efter tog vi på en todagestur med start i Søby og roede langs kysten i retning mod Ærøskøbing. Vi mødte kursets absolut største udfordring, da vi forlod kysten og krydsede i retning mod Urehoved for her var bølgerne store, og vi måtte virkelig manøvrere os igennem. Det var en stor sejr, at vi alle kom til Urehoved uden at tippe! På Urehoved stod Hans og tog imod os med Dannebrog, kaffe og is. Det var skønt at holde pause i strandkanten med en kop kaffe. Tak for det, Hans! Herefter gik turen til Ærøskøbing, hvor vi øvede redningsøvelser inden vi slog lejr ved shelterpladsen i byens udkant. Vi hentede pizzaer fra Badehotellet. De smagte himmelsk med et glas rødvin til. Stemningen var høj, vi hyggede og snakkede, men var godt trætte og gik tidligt til ro. Nogen blev og sov i shelters, andre tog hjem. Jeg tog tilbage til mit lille telt, som ugen igennem stod på Ærøskøbing Campingplads.

Næste dag roede vi rundt i området ved Ærøskøbing, kom blandt andet ind i havnen og øvede den sidste roteknik. Vi aflagde EPP2-prøven et stykke udenfor havnen i nærheden af sejlrenden. Og guder – jeg bestod! Hvor var jeg stolt, da jeg senere fik overrakt kursusbeviset i det nye klubhus. Her tog jeg afsked med min havkajak, som jeg efterhånden havde fået et meget personligt forhold til. Jeg måtte også sige farvel til mine medkursister, som jeg havde været sammen med hele ugen efterhånden og efterhånden lært godt at kende. Tak til Jørgen, Linda, Lucas, Anette, Jesper, Thea og Oskar for jeres hjælpsomhed, opmærksomhed og gode humør. Det var en fornøjelse at være sammen med jer!

Nu med EPP2 bevis og hvad så?

Sjældent har jeg været så glad for et stykke papir. Jeg har vist mit bevis til alle, der ville lægge ører til min historie om min uge på Ærø. Men jeg skulle videre, så jeg købte svømmevest, våddragt og anorak og undersøgte mulighederne for at låne en kajak, så jeg kunne træne og vedligeholde mine basale tekniske færdigheder. Det førte mig til Kajakhotellet ved Amager Strandpark, hvor man kan leje kajaker på timebasis. Her har jeg roet flere gange i løbet af sommeren og fundet et hyggeligt miljø med andre kajakentusiaster, som jeg kunne dele min begejstring for havkajakken med. Men kajakkerne er forholdsvis dyre at leje, og de bærer præg af at have været i manges hænder. Desuden må man vænne sig til dage med trængsel på vandet. For der er mange, der dyrker havkajaksporten i Københavnsområdet, og Kajakhotellets kurser er populære.

Samtidig begyndte jeg at undersøge mulighederne langs Storebælt. Jeg kiggede på de forskellige klubber langs kysten, deres faciliteter, kajaker og udstyr. Jeg er nu med i Aktiv Naturvelvære i Bildsø, og har deltaget i torsdagsroninger i sensommeren. Storebæltskysten byder på store oplevelser, og jeg føler mig godt til rette i mit nye fællesskab. Et af vores højdepunkter har været en udflugt til København, hvor vi roede rundt i

havnen og i kanalerne i pragtfuldt sensommer vejr. Vi sejlede blandt andet ud til Trekroner og lagde til ved Kajakbar, hvor vi spiste frokost i rustikke og hyggelige omgivelser. Det var en stor oplevelse at se København fra vandsiden med alt det sociale liv, der er omkring Havnen og kanalerne. Men der var meget trafik i området og vandet var livligt. Vi måtte især holde øje med de kraftige dønninger fra de gule vandbusser. Men turen kan absolut anbefales!

Nu med egen kajak!

Det sidste nye er, at jeg har købt min egen kajak på efterårsudsalg, en Arrow Nuka GT i glasfiber. Det har betydet yderligere investeringer i pagaj, sikkerhedsudstyr, spraydeck, kajakvogn og tagbøjler til bilen. Jeg ved godt, at det er ambitiøst for en nybegynder som mig, men jeg føler, at det er det helt rigtige. Jeg er blevet kajakentusiast, og et nyt 'vi' er opstået. Et 'vi' der handler om mig og min havkajak. Der skal pusles om kajakken, udstyret fylder huset, tøj hænger til tørre, ting skal ses efter. Jeg har fået hang til at gå med hjemmestrikkede uldsokker – selv på lune sommerdage. Jeg tjekker vindretningen som det første, når jeg vågner og går ud på min terrasse. Bliver det mon kajakvejr i dag? Med bopæl ved Storebælt, er det helt fantastisk at kunne trække kajakken ned til stranden og ro en tur, når vejret lige er til det.

Jeg smiler tilbage ved tanken om den dag i starten af juli, da jeg cyklede til Ærø for at tage på begynderkursus. Dengang ville jeg ikke i min vildeste fantasi have forestillet mig, at jeg i dag er blevet så glad for at ro havkajak og endda har fået min egen. Jeg er dybt taknemmelig for alt det, som jeg har fået. Og tak til jer – der har været med til at give mig det. Ikke mindst til Thea og Kurt, som tålmodigt og med stor kyndighed ledte mig igennem EPP2 kurset. Jeg glæder mig sådan til at 'vi' kommer til Ærø, og jeg håber at kunne mødes med nogle af jer fra Marstal kajakklub og tage en tur på havet sammen.

Mange hilsener fra Anne Justiniano

Sommertræf i Kleven

Nu havde jeg været en del af træfgruppen sammen med Thea fra Marstal Kajakklub, med Mark og Anette fra Havkajakroerne og Karsten, Bent Erik og Edith fra Kleven Bådelaug.

Alt var klar to dage før, hvor jeg får en SMS fra Anette: Hvem kan have Dubside boende? Det kan jeg vel godt, tænker jeg, jeg er alene hjemme, har kun Mette, der arbejder hele ugen. Tænkte det drejede sig om et par nætter, da han kun skulle have tre dage her, så vidt jeg vidste.

Nogle gange er jeg lidt for hurtig, og handler før jeg har tænkt tingene igennem. For det første kendte jeg jo ikke Dubside, selv om jeg havde været på kursus med ham to gange før. Faktisk mindes jeg stadig for ca. 15 år siden, hvor jeg sad i en nattevagt på sygehuset og surfede rundt på nettet og pludselig faldt over et klip med denne lille sorte mand, der rullede og rullede alle 32 grønlandske rul i sin foldekajak. Jeg var vildt imponeret og havde aldrig set noget lignende, og havde ikke på det tidspunkt forestillet mig, at jeg engang i fremtiden skulle have ham boende.

Så snart jeg havde sagt ja til at have ham boende, gik det op for mig, at det træf, hvor jeg havde planlagt at skulle sove i telt i Kleven, ikke kunne blive til noget. Nu måtte jeg pænt køre hjem hver dag og sove, for Dubside, der rejser hele verden rundt, ville jo netop gerne sove i en seng og sidde på en stol en gang imellem.

Derfor privat indkvartering.

Det endte jo med at blive super hyggeligt at have ham boende. Da vi først lige havde fået lært hinanden at kende, efter han blev sat af ved hoveddøren som et andet debarn kl. 2345 søndag aften, og han skulle have første session mandag morgen kl. 9. Sikke et liv.

Vi havde en fantastisk uge, hvor mit moder-gen voksede for Dubside, så jeg hele tiden sørgede for at han fik sine måltider til tiden, for det var vigtigt for ham. At han så var ikke kødspisende og spiste aldeles anderledes end os andre og kun drak vand, så var det 9 meget hyggelige

Dubside underviser

dage vi havde. Når han blev efterladt alene hjemme hos os, sad han og øvede sig på sin guitar i lysthuset eller på altanen. Når han da ikke arbejdede på (min) pc, på de lige datoer. Han skrev referat fra sine netop overståede Grønlandske Mesterskaber i Nuuk.

Vi havde trods alt fri fra hinanden også, for jeg skulle både til foredrag om aftenen, høre De Småborgerlige, der underholdt til stor begejstring for alle deltagerne på molen, mens solen gik ned og vi drak valnødde-øl. Jeg skulle jo sørge for at være der til underholdningen var færdig både onsdag og lørdag, hvor Dubside måtte klare sig selv. Han fik min sorte racercykel og så fandt han, efter nogle gange, ud af at komme ud gennem Ommel, uden at køre vild.

At være sammen med ham og rulle i kajak er jo fantastisk. Hvor er han dygtig og ser de små detaljer, så vi lige får drejet pagajen den rigtige vej, løftet hoften mm. det er stort. Men også i rebet er han jo fantastisk, hold da op en kropsbevidsthed han har og styrke. Han var vildt glad for det flotte stativ, Kurt havde lavet. Det var tip-top.

Hver morgen lavede vi morgenmad og madpakker og tog med ud til lejrpladsen. Så dyrkede vi Yoga med Susanne Frederiksen på molehovedet i Kleven hver morgen fra 7.15 til kl. 8. En fantastisk måde at vække kroppen på.

Så var der morgenandagt med velsignelse med præsten her fra Marstal, et par morgensalmer og så flaghejsning. Så spiste vi morgenmad og jeg fik min kaffe. Så kl. 8.45 var der diverse informationer om resten af dagen, alle de forskellige workshops vi kunne deltage i.

Der var både de workshops vi på forhånd havde tilmeldt os hos fx Nigel Foster, der underviste i teknik. Åhh denne dygtige mand, der manøvrerer så legende let og er så fin og rolig og social. Han underviste i manøvrering i stille vand og bølger. Fantastisk lærerigt. Så var der Dubside, der underviste i rul på 2 niveauer, for begyndere og avancerede. Så var der alle de frivillige, der bare var træfdeltagere, som øste af deres erfaring.

Nigel Foster underviser i teknik

Thea underviser i sub board sejlads

Fra os havde Kurt arrangeret to workshops, en med redninger og en tur til Drejø. Meget ros fik han fra deltagerne. Så havde Thea udlejning af sub boards og kajaker. Ken og Ib underviste i navigation og på vandet og Ken havde mange sessioner på Navigationsskolen, hvor man fik lov at sejle i simulator og opleve, hvor usynlig en kajak er set fra de store skibe. Der var ubetinget stor beundring og ros til Ken fra alle deltagere. Jeg havde to sessioner med leg og plask, hvor vi øvede balance og alle mulige tag og redninger, men ud fra devisen, at det var leg. Det var sjovt og jeg fik rigtig meget med mig. Alle byder jo ind og hjælper. Et herligt koncept.

Ud over os lokale var der daglig mindst 10-15 andre, der havde sessioner, workshops mm, med alt muligt. Der var 'ordne sin latex manchete i rotøjet', der var knob, der var balance på land, der var krydderurter i naturen, der var snapseurter i naturen, der var sejlture til snart alle destinationer her omkring. Mange lavede redninger og rulle- workshops også.

Sjovt som folk havde sat sig ind i områdets geografi og forhold.

Alle deltagere fik udleveret den fine Havkajak Bogen med de lamine-rede søkort sider fra det sydfynske øhav.

Der var en stemning så rar og fantastisk overalt. Ro og glæde og hjælpsomhed.

Vi fra Marstal Kajakklub havde slået vores eget (Kurt og Annes) telt op og havde tør-rul stativet og vores logo uden for. Her mødtes vi gerne og spiste frokost og morgenmad og fik en snak med dem, der nu var.

På molehovedet havde vi kaffe/kage bod, hvor frivillige fra klubben havde bagt underskønne kager og lavede kaffe og te og serverede. Det var meget populært på træffet. Vi havde tjansen de første to dage, dvs. søndag og mandag. Vi fandt ud af, at vi kunne have tjent meget mere, hvis vi havde haft dagene senere på ugen. Ikke alle vidste at boden var der de første dage.

Laksesider røges

Onsdag aften og lørdag aften var der fællesspisning. Onsdag havde Annes Landkøkken lavet lækker tilbehør og leveret 150 laksesider, som blev røget på pladsen af gæsterne selv. Det smagte himmelsk.

Lørdag fik vi festmad fra Meyers køkken og dansede den hele nat til Apollo og afsluttede med Levis Vildmarksbad, som også var opstillet. Til disse arrangementer havde vi frivillige i baren, så alt i alt tjente klubben over 7000 kr. på kage og barsalg. Helt godt.

Det var et stort arbejde at få træffet gennemført, men mange har hjulpet. Der er blevet slået festtelt op og trukket ledninger og sat toiletter og bade op. Det er jo et stort arbejde at få sådan en lejr sat op, men alt fungerede perfekt.

Kleven Bådelaug var de udøvende, i og med det var deres jord, der blev brugt. De gjorde et kæmpe arbejde konstant.

I hverdagen i lejren, var det træfdeltagere der sørgede for at gøre rent på toiletterne og badene, trække snore der inddelte lejrpladsen og alt fungerede bare perfekt, når der skulle bruges frivillige. Det var en fornøjelse.

Kaffeteltet var velbesøgt

Et helt igennem velorganiseret og sjovt og lærerigt træf. Vi kan kun anbefale at tage en uge og deltage, for det er altså en kæmpe fornøjelse.

Susanne

Tur til Sjoen og de nye sheltere

I sommer havde vi en dejlig tur til møllerne ved Sjoen. Vi tog ud gennem havnen og op langs kysten i let modvind, hvor vi gav os tid til at nyde kysterne og fuglelivet, og med kurs mod de nye sheltere.

Man kan ikke se shelterne fra vandet, men efter at have rundet Vejsnæs ligger der på kysten et lille sommerhus og lidt længere fremme er der et cementophalingssted. Lige der imellem skal man gå i land og 50 m fra kysten godt i læ ligger så 2 sheltere af den nye type, der er meget fine med sovehylde, dør til at lukke og forskellige luger, der til gengæld kan lukkes op. De ligger på kommunens grund og kan ikke reserveres, så

der gælder først-til-mølle princippet. Der var nu ikke andre end os, så det var ikke noget problem. Det er en rigtig dejlig plads med bord og bænke og toilet (af den lidt primitive art) men fint nok. Til gengæld skal man selv have vand med, hvis man ikke vil ud på en fodtur for at finde en vandhane.

Efter at have installeret os og spist frokost tog vi videre til Voderup. Fra vandet ser man ikke de dramatiske trappeskred, men farverne i klinterne er flotte, og det var sjovt at se dem fra vandet.

Tilbage på vores plads fik vi lavet mad. Det var blevet helt vindstille, og der var en fantastisk solnedgang over vandet. Der var også en bålplads og brænde, så vi sad ved bålet med en lille kop rødvin og så på stjernehimlen.

Næste morgen var vinden vendt og det var blæst godt op. Turen hjem med vinden skråt forfra og store bølger blev en temmelig våd affære.

Men det havde været en rigtig dejlig tur, der bestemt kan anbefales til alle.

Lise og Jens

Kajaktur uge 27, Margrethe, Susanne L. og Maja.

Turens tidspunkt blev fastsat ud fra den sommeruge, vi alle tre kunne. At vejret var efterårsagtig (regn og blæst), var en udfordring. Vi havde tre udgangspunkter at tage ud fra, alt efter vind m.m.

Tog beslutningen om udgangspunktet fredag, vi ville tage ud fra Fåborg. Pakkede kajaker fredag, kørte dem til Søby søndag, hvor havnefogeden havde lånt os et aflåst rum. Venligt af ham.

Mandag: 04-07-16

Med kajakkerne og os tre godt anbragt på Søby færgen, ankom vi til Fåborg kl.10.15 og uden problemer, fik vi kajakkerne i vandet ved Fåborgs kajakhus' gode bro. Frokostmålet var Dyreborg, smuk tur og vi gled lige op på den gode sandstrand. Efter en god frokost, skulle benene røres i Dyreborg skov og tænk, jeg blev væk i skoven.

Da jeg var på das, havde Margrethe ændret turplan og jeg kunne ikke finde dem i skoven. Koldblodigt gik jeg til kajakkerne på stranden.

Start fra Fåborg Kajakklub

Første stop ved Dyreborg

Susanne og Margrethe kom efter en tids eftersøgning, alt var igen fryd og gammen, turen gik derefter mod Korshavn på Avernakø. Smuk tur inden om Bjørnø og med stærk vind agten ind, ankom vi til stranden ved Korshavn. En flink sejler, hjalp os med at få kajakkerne op over stok og sten. Teltene op, og så bankede sulten på. Fire km. til caféen i den nye havn. Til udlån i havnen stod der kun tre børnecykler, men i nød kan alt bruges. Af sted på disse. Efter cykeltur, god mad og drikke og i en lys sommeraften, ankom vi til havnen. Vores sejlerven bød på en godnat øl, med det resultat, at vi var nogle stykker, der skulle op en del gange om natten - og gud hvor lynlåse kan larme.

Tirsdag 05-07-16.

Solen skinnede og der blev badet ved havnen, saltvands shampoo gjorde lykke. Margrethes blus fremtryllede kogte æg og en god kop kaffe. Vi tog turen inden om Svelmø og kursen blev lagt mod Fjællebroen. Vi havde lige passeret denne, så kom den lovede blæst og regn. Vi tog en drøj tur langs kysten mod Syltemae Camping. Hjemmefra havde vi undersøgt, hvor det var ok at komme op med fyldte kajaker og her var Syltemae Camping en mulighed. Øv, glat sliske, stejl optagningsmulighed.

Vi fik en kajak op, da det gik op for os, at vores telte nok ikke kunne stå for den regn og blæst, uden vi blev gennemvåde. Margrethe gik på udkik efter mennesker, der havde noget med campingpladsen at gøre, fandt ingen, ej heller køkken m.m. Vi fortøjede kajakkerne ved en badebro og våde og forblæste gik vi op på baderummet og spiste frokost. Besluttede, at vi ville ro til næste campingplads i Svendborgsund. Men, så mødte vi en engel i rød regnfrakke, hun spurgte, om det var os, der var det kajakfolk, der kom fra Skarø, og som havde ringet om leje af en campingvogn. Øh-nej det var ikke os, men, vi søgte også en overnatningsmulighed. Englen i den røde regnfrakke, viste os hen til et stort telt med fast bund, senge, stole og bord. Hurra, hun var sku en engel. Vi fik vores kajakker hevet op på plads ved teltet. Fandt køkkenet, og så blev der hentet forsyning i Vester Skerninge.

Onsdag 06-07-16

Vågnede op til den lovede storm, men solskin. Ingen skibe på sundet, kun færgerne. Der var syv kajakfolk der var blæst inde på campingpladsen og ingen skulle ud i det vejr. Hyggesnakkede med et kajak ægtepar fra Rønne, hvor han var instruktør. Vi tre ærøboere tog gåturen til bussen i Vester Skerninge, som landkrabbe turister kørte vi til Fåborg, hvor vi var på museum og spiste frokost (vores pulversuppe og dåsemad var endnu ikke spist) Tilbragte aftenen i køkkenet med god mad og drikke, sammen med bornholmerne.

Torsdag 07-07-16.

I nattens løb, var vinden aftaget en del, god vind agten ind, kursen var sat mod Thurø. Frokost og ophold to steder i Svendborgsund og med en god og smuk tur ankom vi til den dejlige flade sandstrand ud for Ø-gavl Camping. En behjælpelig mand ringede straks til camping-fatter og vi gik op i hans lille modtagerhus. Susanne og jeg var blevet magelige og vi forhørte ham, om han havde et stort telt, hytte eller andet vi kunne leje. Heldigt, en lille hytte var ledig, grundet afbud. Den lejede vi straks. Margrethe satte sit telt op på grunden ved siden af hytten. Vi lånte gratis cykler, og morgenbrød og nye kartofler var også gratis. Han var utrolig flink. Vi snakkede med et ægtepar fra Vojens, de boede på campingpladsen hver sommer og havde deres kajakker liggende der. Vi spiste vores medbragte rester, dåsepålæg og masser af pulversuppe.

Fredag 08-07-16

Kajakturen gik mod Valdemars Slot og endte med Thurø rundt. Så kom regnen og det blev til hygge i den lille hytte. Så af sted på cyklerne til Thurø Kro, en god platte og vin blev vores afskedsmiddag.

Lørdag 09-07-16

Pakning af kajaker og efter et godt morgenmåltid, var vi parate til at sætte kurs mod Svendborg/Nicolajs kajakbro. I modvind, lidt nyt for os, havde vi en god tur til Svendborg. Men ak, Nicolajs kajakbro er ikke til fyldte tunge kajaker. Men, mudderhullet ved P-pladsen blev vores løsning, fik kajakerne godt på land. Trillede over i opmarchbåsen til færgen og fik at vide, at der var 7 timers ventetid på at komme med færgen til Ærø. Men, vi skulle stå parat ved færgen, så kunne vi måske puttes ind til sidst. Vi var heldige, kom med den første afgående færg. Ankom vel til Ærøskøbing, hvor vi trillede over til kajakbroen og så gik turen mod Marstal. Med Halmø i sigte og kranerne i Marstal gik det tjep. Jes (Margrethes ven) kørte vores grej hjem og inviterede på grillmad og vi afsluttede turen i hans hyggelige omgivelser.

En tur i det Sydfynske kan anbefales.

Margrethe, Susanne L. og Maja

Kajaktur i Upernavik distriktet fra den 22. til 27. juni

Jeg havde arbejdet som sygeplejerske i et vikariat i Upernavik Sundhedscenter i 6 uger. Den 7. uge var planlagt til kajaktur, som jeg oprindeligt havde planlagt at sejle alene. Sammen med sønnike havde jeg skudt med riffel, så jeg var sikker på at kunne håndtere sådan et våben, hvis der skulle komme en isbjørn forbi. Alle, der sejler ud på havet, har riflen med. Der er masser af isbjørne i området. Jan gik hjemme og surmulede over den danske sommer, som ikke var noget særligt, hvorfor vi aftalte, at han kunne komme og være med på kajakturen. Det var en rigtig god aftale og dejligt at dele oplevelsen sammen.

Jeg er erfaren i kajak og Jan erfaren i de grønlandske farvande.

Jan var med flere dages forsinkelse kommet aftenen før, hvor jeg havde aftenvagt, og derfor ikke kunne modtage ham i lufthavnen, Jeg havde derfor bedt portøren om, sammen med min kollega Bodil på 72 år, at hente ham i ambulancen.

Forinden havde jeg aftalt alt omkring leje af kajaker med Nikolaj, som ejer en del kajaker og laver guidede ture i Upernavik distriktet og omkring Aasiaat. Se [www. Kayak North](http://www.KayakNorth).

Nikolaj er også laborant på sygehuset.

Han har nogle store Prijon kajaker med ror og god lasteplads. Jan fik en Kodiak og jeg en lige så stor og om muligt endnu tungere. Jeg sad på fire liggeunderlag, så kunne jeg få armene op over cockpitkanten, om end det forringede stabiliteten lidt.

Jan havde medbragt min tørdragt og jeg havde selv haft min overtræksdragt af Reed a la præstekjole med til pauserne. Nikolajs tørdragter var for store til mig, så hals og håndled ikke lukkede til. Der var desuden heller ikke tisse-smække til piger i hans dragter.

Jan lånte tørdragt og alt udstyr, støvler, vanter, mm.

Ud over kajak lånte vi satellit telefon, riffel med ammunition, GPS (som desværre var uden kort, da vi fik brug for den, så den hjalp ikke). Jeg havde selv medbragt mit lille Silvakompas, som fungerede fint, telt og liggeunderlag samt kogegrej, en multi-brænder, hvor vi brugte petroleum. Vi havde en pilk med, som vi desværre ikke fik brugt.

Vi havde medbragt frisk proviant til nogle dage, og lagde en løs plan for ruten, da vi var klar over, at vejr og vind var afgørende, og ingen anelse havde om lejrpladser mm. Vand var der masser af overalt, da smeltevandet løb friskt og koldt overalt.

Onsdag den 22. juni

Vi tog afsted ved 15-16 tiden i sol og let vind. Humøret var højt, nu skulle vi afsted på eventyr. Solen skinnende på de snedækkede bjergtoppe og himmel og vand var blå, blå. De små isfjelde omkring Upernavik blev studeret og stille og roligt gled vi af sted.

Vi sejlede syd om Upernavik øen og syd om Akugdlarssuk over mod Umiassugssuk, Konebådsfjeldet, som er så flot og karakteristisk og

Upernavik

Konebådsfjeldet

fotograferet utallige gange fra mit ophold i Upernavik. Den klare luft bevirker, at man ser alting meget klart og tydeligt, selv om det er 50 km borte.

Ved en lille Vig med rindende vand fra det smeltende sne, holdt vi vores første pause på Atiligssuaq. Her var mange myg, som Jan glædede sig over. Han havde truffet en del, mens han havde haft ophold i Ilulissats, og nyder meget deres små stik.

Herfra sejlede vi længere øst på, stadig i høj sol og stille og smukt vejr. Ved 20 tiden fandt vi en herlig lejrplads, hvor vi kunne ligge i læ og der var græs og tømmer på stranden. Der var en lille ø uden for, hvor der blev tørret amasetter.

Jan samlede blåmuslinger, mens jeg slog telt op. Der var fine græstotter som gav et blødt leje. Vi havde et lille kuppeltelt fra Bergans med apsis hvor vores kajaktøj mm kunne ligge. Tørdragter mm blev tørret og vi fik primussen tændt. Den havde jeg fået grundig instruktion i dagen før og havde så alligevel ikke fattet det, så vi var nødt til at finde satellittelefonen frem og ringe (første og sidste gang) til Nikolaj. Der er ikke mobildækning uden for bygderne.

Efter vores lækre mad, en slags risotto med hakket oksekød og hertil ris og tørrede grøntsager, fik vi friskfangede muslinger. Så havde vi bål af drivtømmer, som der var så rigeligt af på denne plads. Vi havde lidt vin og en god ROM med, som vi var nødt til at smage på til aftenkaffen.

En skøn aften med en herlig udsigt over Konebådsfjeldet. Der kom en ræv på besøg, den var overhovedet ikke bange for os, men lod sig gerne fotografere. Ved midnatstid gik vi til køjs.

15 km

Torsdag den 23. juni

Vi stod op til en skøn morgen, den flotte udsigt over snedækkede fjelde og isfjelde, der dovent drev afsted.

Det tog som regel 3 timer fra vi vågnede til vi kom afsted. Inden vi fik morgenkaffe, lavet the til turen og smurt madpakker og pakket alt ned,

gik der hurtigt noget tid. Kajakkerne blev båret langt op om aftenen, der var tidevandsforskel på 1,5 m, men lige så meget af respekt for tsunamier, når isfjeldene vælter og vandet pludseligt stiger.

Man kunne høre fjeldene vælte og give høje brag, når stykker af is fra fjeldene knækkede.

Turen gik nord på, fra Atilligssuaq mod Angmaussarssuaq, hvor vejret nu gråned lidt, men turen var underskøn, med isfjeldene omkring os. Vi sejlede inden om Erqa og op i det lille sund mellem Ugordiaa.

Der spiste vi frokost på en lidt kold plads, da solen var væk. Vi havde udsigt til et indhandlingsskib, der lå og opkøbte fisk fra de lokale fiskere. Da vi sejlede videre, mødte vi en flink mand, der lagde til ved os og fortalte en lang historie. Han havde lige solgt hellefisk, 1200 kg til en pris på 25 kr. pr kg. Han var godt tilpas.

Vi skulle handle i Aappilattoq inden lukketid kl. 16, så vi måtte forlade ham og haste derover. Vi lagde til lige neden for butikken, hvor der var store dumme sten, vi skulle løfte de tonstunge kajakker op over. Vi fik handlet mad og frisk frugt og så lidt på byen og dens lille kirke. Der var mange hvalpe i byen. En rigtig hyggelig bygd.

Aappilattoq

Efter lidt juice tog vi videre rundt om øen. Vi ville finde en lejr ind ad mod Isfjorden på Aappilattoq øen på nordøst siden. Vi sejlede ca. 10 km længere, og fandt en smuk lejrplads lidt højt oppe, med smeltevand løbende i frisk stråle ikke langt fra os.

Jan fangede muslinger og jeg slog telt op. Vi fik lavet resten af vores hakkede kød og ris og muslinger med ingefær og hvidløg.

Det blev mere og mere overskyet og endte med at regne lige så stille. I starten kunne vi ikke mærke regnen, bare se det på vandet. Da vi havde spist og fået kaffe og ROM, tog regnen til og vi krøb i poserne og spekulerede på, om regnen mon ville aftage, så vi kunnet få pakket tingene tørt ned.

22 km

Fredag den 24. juni

Det regnede hele natten, stille og roligt. Om morgenen vågnede vi ved at høre en voldsom brænding slå ind på stranden. I nattens løb havde vi som vanligt hørt flere brag fra isfjeldene, (lyder nærmest som torden) der vælter eller slår store stykker is af, men ved lyden af brændingen styrtede vi ud af poserne og så i ånden for os, hvordan en kæmpe tsunami havde grebet kajakkerne og trukket dem langt ud. Det var næsten det værste scenarie, vi kunne forestille os af ulykker. Vores kajakker lå fint på stranden og brændingen var ikke så voldsom, som det havde lydt inde i teltet. Derimod stod vi op til sol og blå himmel. Alting tørrede meget hurtigt og vi fik alt pakket tørt ned, efter morgenproceduren.

Kom vel afsted ved middagstid igen. Vi ville krydse Upernavik Isfjorden i dag og finde en lejr på Manitsoq.

Denne tur havde jeg glædet mig meget til. Vi var indenskærs og fik tisset af på en lille ø, inden vi kom ud i Isfjorden. Solen skinnende og det var helt stille og varmt. Isfjeldene lå der i alle størrelser og faconer, og vi bare sejlede forbi dem, stille og roligt, med kameraet fremme, selv om det slet ikke kan gengives. Det var så smukt og så fantastisk, man blev høj af stemningen, lyset, varmen og roen, stilheden og så de uendelig

mange skvulpe lyde fra fjeldene. Åhh, det var betagende. Vi var vel 1.5 time om at krydse over. Da vi kom til nordsiden af fjorden, var der kommet skyer og ikke længe efter begyndte det at regne så småt og vinden kom fra SV, så vi havde den med.

Vi fandt en lille klippehule, hvor vi kunne komme tørskoet op og hvile på en klippe. Selv om vi havde tørdragt og støvler, så blev det koldt på fødderne, så vi blev eksperter i at finde sten eller klipper, at komme op på.

Vi fik frokost og lunken te. Min termoflaske var desværre gået i stykker, så den ikke kunne holde varmen mere. Temperaturen om dagen lå vel på 5-6 grader, når der ikke var sol.

Efter pausen skulle vi videre omkring nord øst om Manitsoq. Vi ville nå så langt omkring den som muligt, for at kunne krydse Isfjorden igen næste dag. Vi sejlede inden om Inugsulikavsak, en lille ø hvor isfjeldene pakkede, så vi næsten ikke kunne komme ind. Men afsted gik det, da vi først var kommet ind. Vinden og strømmen var med ned igennem det smalle sund, hvor fjeldene hævede sig højt og der var fuglefjelde med måger og ålekrager. Vi så masser af teister alle vegne. Det regnede og blæste lidt køligt. Da vi kom ud af det lille sund, blev isen ved at ligge tæt. Vi kunne slet ikke sejle, uden hele tiden at skulle navigere inden om og uden om store og mindre isstykker og konstant sejlede ind i små isskasser.

Vi blev derfor enige om at vende om. Vi var bange for, at det ville tage alt for lang tid at komme igennem, måske ende med at være umuligt at komme længere. Desværre betød det også mod strøm og modvind og regn lige i ansigtet. Og ingen udsigt til lejrplads på Manitsoq lige foreløbig. Vi blev derfor enige om at sejle tilbage over Isfjorden og overnatte i Aappilattoq, hvor jeg forinden havde lavet aftale om, at vi kunne sove i Sundhedshuset ved behov.

Det første stykke tilbage var hårdt mod vind strøm og isfjelde og regn, men så snart vi kom til frokostpladsen, forsvandt strøm og vind og næsten regnen, og turen tilbage med kryds mod Aappilattoq blev endnu engang

fantastisk smuk og stille. En lise for sjælen at bevæge sig i den ro og det smukke naturama.

Vi var lige oppe og strække ben og varme fødder på en lille klippe før Aappilattoq, og så ved 21 tiden var vi fremme. Vi fik fat i depotforvalteren, så hun kunne låse op. Så var det dejligt at komme ind i varmen og kunne tage bad. Vi stegte vores små fjeldørreder, vi havde med og fik pastaskruer til. Der var senge med madrasser, hvor vi kunne ligge med vores soveposer. Desværre var der så varmt at jeg havde svært ved at sove. Men Jan snorkede lystigt hele natten.

40 km.

Lørdag den 25. juni

Vi stod op til sol og let tåge over vandet. Fik vores morgenmad og lavet madpakker og planlagt ruten. Vi ville mod vest til Kingigtoq.

Klokken var henad 12 før vi kom afsted. Vi fik lige handlet lidt i butikken og jeg havde forinden aftalt med vores varmemester på Sundhedscenteret, at Jan skulle skifte lås i døren, så jeg sejlede rundt med

tunge unbrakonøgler, låse og store skruetrækkere. Den skulle senere komme os til gavn som dåseåbner.

Vi gik mod nordvest op til Naujat og nord om Natsisat, hvor vi indtog frokost over for Niaqussaq, en lidt kølig frokost med lunken the og dejlige håndmadder. Der var en del kold nordlig vind, som faldt ned fra bjergene og kølede lidt. Videre gik den smukke tur ud til Isfjorden, hvor isfjeldene lyste op blandt de smukke fjelde, som var utrolig smukke at studere og så varierede og med forskellige bevoksninger. Nogle steder løb der fossende vand, som kunne høres på lang afstand. Andre steder løb vandet bare lige så stille. Der var ynglende fugle, som vi både kunne se på deres klatter ned ad fjeldet og lugte og høre. Vi så edderfugle med små unger, hvor også hannen passede på familien. Den smukke tur gik videre mod vest syd om Tartoq gennem Arfersioorfik og syd om Lorgsuk imod Kingigtoq, med det 330 meter høje fjeld, hvor skyerne hang ned omkring, og så lidt uhyggelig ud på afstand.

Turen derud havde været lidt hård, mest pga. den kølige modvind. men da vi nærmede os, forsvandt skyerne og vinden lagde sig. Vi fandt en dejlig grøn vig, hvor der stod to hytter. Stedet viste sig at være en gammel boplads, og der var masser af forladte tørvehytter og kødkamre. Stedet var besøgt af to gæs, som skyndsomt forlod stedet, da vi bar kajakkerne op. Men der var spor efter mange hundrede gæs og deres efterladenskaber overalt.

Den bedste plads til vores telt, var inde i resterne af en tørvehytte, hvor vi kunne slå teltet op inde i den "rede" der var inden for tørvemuren. Her var frit for gåselort.!

Øen overfor hedder Kingigtorssuaq, her har man fundet en vikingesten med runeskrift der i dag ligger på Nationalmuseet. Den er 10 cm lang og ca. 3 cm høj.

Aftenen var smuk smuk, med isfjelde og stille vand som olie. Sigtbarheden høj og vi drømte om at sejle mod nord til en forladt bygd på Tussaaq næste dag måske. Der var skønne søer og mange tørvehytter, som vi gik og kikkede på, da vi gik aftentur.

Aftensmaden blev indtaget i læ af den ene fangsthytte, med smuk udsigt, Vi fik nakkekoteletter med skruer og tomatsovs med løg og hvidløg. Dåsen blev åbnet med Pouls skruetrækker. Godt for den. Til køjs ved midnatstid. Solen skinnende og alt var smukt. 30 km.

Søndag den 26. juni

Jeg vågnede ved at jeg frøs og trak posen tættere sammen til vi tog os sammen og kikkede ud. Skyerne lå helt ned om os og tågen lukkede af for alt udsyn. Brrr det var koldt. Vel omkring frysepunktet. Den anden hytte på stedet var tidligere brugt til lejrskole og ikke vedligeholdt mere. En tøndeform. Der lå en dagbog, hvor mange gæster havde skrevet om deres ture dertil og overnatning. Der havde været mange kajakroere forbi også, kunne vi se.

Vi gik derind og spiste morgenmad, der var varmere, læ for tågen og vind, men ellers ikke lunt eller hygsomt.

Efter morgenmaden besteg vi fjeldet, op ad gik det i sne og skyer, og varmen fik vi hurtigt. Det var flot deroppe, vi kom helt op over skyerne.

Da vi var vel nede igen, var tågen lettet lidt, vi spiste frokost og besluttede at tage afsted. Det var så her, vi opdagede, at GPS'en ikke var den rigtige, vi havde fået med. Jeg havde fået forevist en med kort i, men den vi fik med, var uden kort. Stort minus til Nikolaj, og godt vi ikke vidste det før nu. Men det var dog så klart, at vi kunne få landkending til næste ø, og sætte kompaskurs.

Det var meget smukt at sejle i det her tåge, stille og roligt og isfjeldene lyste op. Vi tog ud ved 15 tiden.

Det var helt stille og som at sejle i eventyrland. HELT FANTASTISK. Vi var glade for, vi ikke var taget til Tusaaq i går. :-). Den tur vi skulle i dag, var fin, da der var landkending, eller ø kending hele vejen, på trods af tågen. Efter et par timer, forsvandt tågen helt. Men så kom der vind, lidt kølig forstås. Vi sejlede mod sydøst fra Kingigtoq, syd om Nunarssuaq og, øst om Putugua, nord om Ugordleq og ssø mod Sarfartunguaq nord for Takissoq. Da vi sejlede ind mellem her, havde vi strømmen mod og vinden med, så der kom noget krab sø, og lige der kunne jeg mærke min manglende føling med kajakken, da jeg jo sad på 5 puder (liggeunderlag), for at kunne nå op over cockpittet, som at sidde på et børnesæde.

Turen hertil var ellers skøn, stille og med tågen, der hang ned mod syd, men med opklaring mod nord. Vi så sæler flere gange, og der var en del trafik af motorbåde, der hastede frem og tilbage mellem bygderne. Klipperne var stejle her, og vi kunne ikke se nogen gode steder at komme på land og strække ben og lette ben.

Efter Pututaussaq hvor der var fugefjelde, kunne vi komme ind på nordsiden af Kaarrat. Så var der strække ben pause, med indlagt tis og te. Skønt. Her var noget nordlig kold vind, så pausen blev hurtigt overstået. Vejret var nu igen klaret op og vi sejlede øst om Karrat og fulgte kysten her inden om Tunorqo, indtil vi fandt en fin lejrplads på Karrat på sydøst siden. Vi kom ind i en lille vig, hvor der var grønt og også tidligere havde været en boplads, der var rester af tørvehytter og en rislende kilde løb frisk og kølig. Vi trak kajakkerne langt op og slog lejr endnu højere oppe. Ca. 50 m oppe, var der et fint plateau, hvor vi havde en pragtfuld udsigt over isfjelde, hav og endda Upernavik kunne vi se nu, skelne masterne i lufthavnen.

Jeg slog telt op, mens Jan slæbte udstyret op. Så skulle der laves mad, koteletter og vores dåsetomater med kartofler og hvidløg og ingefær.

Det var lunt og fint at spise der, vi fik rødvin og ROM til godnatdrinks. En herlig sidste aften, som vi nød og sov godt i teltet over midnat.

20 km.

Mandag morgen den 27 juni var vi oppe ved 9 tiden. Der hang tåge/skyer, men vi havde god sigt da vi vågnede. Vi fik morgenmad og kaffe og pakkede sammen og sagde farvel til den flotte lejrplads.

Vel nede i kajakkerne blev der sat kompasskurs mod syd mod Upernavik. Krydset var vel på 10 km og tågen blev tykkere og tykkere, men vi nåede over og havde landkending, inden den blev helt tyk.

Så fulgte vi Upernavik øerne på nordsiden. Den var pludselig blevet så lang, men til sidst kunne vi se lufthavnen og dernæst havnen og byen. Vi sejlede forbi sygehuset og kom ind i den gamle havn og gik på land ved Nikolajs kajakhus.

Vi fik kajakkerne op på klipperne og tømte dem. Nikolaj kom ned og hilste på og hjalp med at bære dem op. Vi fik dem tømte og vasket kajakkerne og afleveret den ubrugte riffel mm. Så var det hjem og få frokost og få alt ud og tørret.

Slut på en skøn og meget fantastisk herlig tur.

13 km den dag.

I alt 140 km.

Susanne

Svømmehal

Kære medlemmer

Så har vi åbnet for tilmelding til vinterens kajaktræning i bassin.

Der er mulighed for at vælge mellem seks torsdag aftener: 27/10, 24/11, 26/1, 23/2, 30/3 og 20/4

Tilmelding foregår på seddel på opslagstavlen i kajakklubben.

Der skal bruges en bassinredder og to instruktører pr aften. De bedes også om at skrive sig på de ophængte lister snarest belejligt.

Der undervises to hold af fire kajakelever pr aften.

Første hold fra kl. 17-18 og andet hold fra kl. 18-19.

Samtidig er der plads til fire motionssvømmere på tværs af basinet i den lave ende i hver af de to undervisningstimer.

Du skal være omklædt og klar når din undervisningstime begynder.

Kajakkerne er i svømmehallen når du kommer, og du aftaler med instruktøren, hvad du gerne vil trænes i.

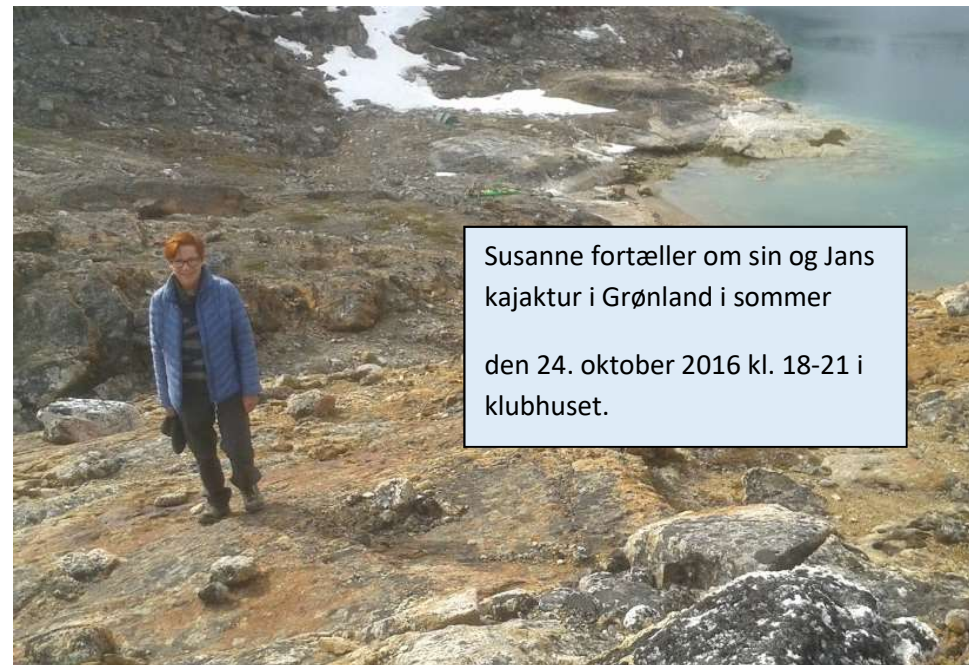
Tilmelding er efter "først til mølle" -princippet, og den er bindende, forstået sådan, at det vil være ærgerligt at spille en plads på at du ikke møder op.

Deltagelse er gratis. Det vil sige, at klubben betaler ved hjælp af de penge, som du har betalt i kontingent.

God fornøjelse!

Pbv. Jørgen Friis

Bill30

Susanne fortæller om sin og Jans kajaktur i Grønland i sommer

den 24. oktober 2016 kl. 18-21 i klubhuset.

Julefrokost - sæt kryds i kalenderen

Vores årlige julefrokost afholdes i år lørdag d. 3. december, hvor vi starter med optog ud igennem havnen med vores julepyntede kajaker, dersom vejret tillader det. **"Klar på vandet kl. 16.00".**

Efterfølgende, ved 18 - 18.30 tiden, holder vi så vores Julefrokost, traditionen tro som sammenskudsgilde, hvor hver især medbringer en ret.

Tilmelding vil blive udsendt sidst i november, men sæt kryds i kalenderen **lørdag d. 3 dec.** allerede nu.

Pbv. Kurt Lund

Km- statistik opgjort 30. september 2016

Kilometertal under 20 er ikke medregnet for voksne. Listerne i Marstal og Ærøskøbing føres hver for sig.
Kun når bladet udkommer, og til nytår, bliver de to tal lagt sammen.
Kilometre, der er padlet andre steder, vil blive medregnet når de indføres i logbogen enten i Marstal eller Ærøskøbing.

Et lille suk fra Ib, der fører km-protokollen:

-Skriv tydeligt og gerne med blokbogstaver.

-Både for- og efternavn (fx har vi flere der hedder Lars...)

-Det er ikke Ib, der skal regne dit samlede km-tal ud!

(Brug HUSKEBLOKKEN foran i protokollen. Her skriver du løbende dit samlede km-tal, så du slipper for at bladre forvirret rundt senere)

Hannah	46
Kristine	45
Erik	42
Sofie	42
Dagmar	35
Sine Ø	35
Thomas	32
Franz	32
Sasha	26
Josefine	23
Lucas	22
Monaim	18
Andrea	10
Asmus	6
Frederik	5
Anders	3
Casper	2
Mervan	2
I alt unge	426

	M	Æ	I alt		M	Æ	I alt
Ib Olsen	722	190	912	Ida Marie Andersen	117	26	143
Else Jakobsen	416	88	504	Jørn Dreyer		139	139
Charlotte Aabye	485		485	Niels-Jørgen Bech	138		138
Ken Vøge	480		480	Ingrid Nielsen	138		138
Anne Lund	109	349	458	Johan Koch		138	138
Kurt Lund	282	124	406	Hans Eriksen		133	133
Henrik Lindberg	347	28	375	Jens Damgård		132	132
Susanne Larsen	372		372	Ulla Damgård	77	44	121
Maja Kjær	329		329	Per Thomas Jensen	107	14	121
Thea de Magos J	315	3	318	Anya Østergaard	111	8	119
Jan Møller Jensen	84	228	312	Klaus Fynsk Norup	114	4	118
Margrethe Dantzer	164	102	266	Anne Justiniano	53	58	111
Ruth Nørgaard	129	127	256	Lucas Jørgensen	107		107
Anne Lykke Arrias	183		183	Lars Wøbbe	106		106
John Kristensen	176		176	Oskar Åberg		106	106
Susanne Grube	164		164	Kurt Nielsen	100	4	104
Lise Lomholt	157		157	Cecilie Foss	99	4	103
Jens Andersen	157		157	Johannes Hansen	100		100
Justin M Smallbone	157		157	Susanne Jespersen	87	4	91

	M	Æ	I alt		M	Æ	I alt
Nina Folmer	81	5	86	Dorte Dihver	52		52
Erna Sørensen	86		86	Andres E. Olsen	50		50
Lea Grube	84		84	Lars Bak	48		48
Jesper Veith	83		83	Jonna Munck		44	44
Naja Dam	76		76	A. K. Aagaard	40		40
Linda-M Bording	76		76	Carsten Dissing	39		39
Giorgio Barres	75		75	Emilie Bak	38		38
Theis Poulsen	71		71	Kirsten Venzin	32	4	36
Astrid Lundgaard		70	70	Karna Ravnø	35		35
Mark Dalgård N	66		66	Jørgen Friis	35		35
Lisbeth Bak	63		63	Inger Larsen		30	30
Jørgen Chr, Nielsen	61		61	Jes Jørgensen	28		28
Bjarne Hjort	61		61	Johan Røhling	22		22
Anette Pedersen	61		61	Ida Østergaard	21		21
Luca Beltoft	54	4	58	Peer Jespersen	20		20
Claus Bille	58		58	I alt voksne			10.861
Kresten Petersen	54		54				
Jesper Berger	53		53				
Thea Berger	53		53				

Kalender efterår 2016

Mandag 24. oktober	Kl. 18.00 – 21.00	Susanne Grube fortæller og viser billeder fra kajaktur i Grønland
Torsdag 27. oktober	Kl. 17.00 – 19.00	Svømmehalstræning Tilmelding i klubhuset i Marstal
Torsdag 24. november	Kl. 17.00 – 19.00	Svømmehalstræning
Lørdag 3. december	Kl. 16.00 – 17.30 Kl. 18.00 – 23.30	Optog med pyntede kajaker Julefrokost
Søndag 1. januar	Kl. 14.00 – 15.00	Nytårsrul Vi ønsker Godt Nytår med Grog og kranskage

